

HISTORISCH GEGROEID, DAT KAN NIET MEER

Historisch besef is belangrijk. Het helpt ons begrijpen waarom dingen nu zijn zoals ze zijn. Het maakt je kritisch en reflectief en zet aan tot genuanceerd denken.

Het fundament van onze sportinfrastructuur is decennia terug gelegd. Zo waren sportparken die nu meestal nog bestaan, een vast onderdeel van de gemeentelijke wederopbouwplannen na de oorlogsjaren. Naar de richtlijnen die toen leidend waren, werden multifunctionele accommodaties aangelegd. Naast de voetbalvelden werd vaak ruimte geboden voor atletiek, handbal en korfbal.

De verzorgingsstaat kende zijn hoogtijdagen. Gemeenten verhuurden de nieuwe accommodatie tegen een sociaal tarief. Tennisverenigingen werden juist aangemoedigd zelf eigenaar te worden van hun accommodatie. Als zij dit, vanuit de tijd dat tennis nog elitair was en er genoeg geld beschikbaar was om zelf een park te bouwen, nog niet waren.

In 2025 huurt driekwart van de sportverenigingen een accommodatie van de gemeente. Met grote verschillen in de mate waarin de kosten van de gemeente door de huurinkomsten worden gedekt. Het tarief dat zij betalen is 'historisch gegroeid'. Men weet niet waar het tarief op is gebaseerd. Maar het tarief wordt nog wel gehanteerd en wordt hooguit jaarlijks geïndexeerd. En tennisverenigingen, die houden nog steeds de eigen broek op. Door inflatie en hoge energiekosten staan de huurtarieven onder druk. Ook met het oog op mogelijke bezuinigingen zal de discussie over de huurtarieven oplaaien. We kunnen het ons niet veroorloven om in deze discussie kritische vragen af te handelen zonder goede onderbouwing. Antwoorden dat het altijd zo is geweest, zal onvoldoende zijn. Met mogelijk negatieve gevolgen voor de sport. Hiermee wil ik niet zeggen dat de kosten meer bij de sportvereniging of de sporter moeten komen te liggen. Maar het is

wel een discussie die nu gevoerd moet worden. En waarbij ook de vraag gesteld mag worden waarom bij de ene sport de gemeentelijke kosten maar voor een fractie worden doorberekend en voor de andere sport voor meer dan de helft. En waarom andere sporten helemaal niet worden ondersteund.

Maar ook veel andere dingen gaan nu zoals ze gaan omdat ze altijd zo zijn gegaan. Neem bijvoorbeeld de roosters van de sporthallen. Deze zijn vaak nauwelijks gewijzigd sinds ze zijn opgesteld. Verenigingen trainen nog steeds op dezelfde dagen en tijden als twintig jaar geleden. Ook al is bij de ene vereniging het aantal leden verdubbeld en bij de andere gehalveerd. Door veronderstelde verworven rechten wordt vastgehouden aan de oude indeling. Het maakt optimalisatie van het gebruik – dat heel hard nodig is – onhaalbaar.

We hebben het historisch besef. En het maakt ons misschien ook kritisch en reflectief. Maar het is nu nodig om dat om te zetten in een constructieve houding. Zo kunnen we de huidige vraagstukken tackelen. ■

Björn Schadenberg is onderzoeker bij het Mulier Instituut.

“WE KUNNEN HET ONS NIET
VEROORLOVEN OM KRITISCHE
VRAGEN AF TE HANDELEN
DOOR TE ANTWOORDEN DAT
HET ALTIJD ZO IS GEWEEST”